

25 lipca: ?wi?tego Jakuba Aposto?a, patrona Hiszpanii

Tekst Ewangelii (Mt 20,20-28): Wtedy podesz?a do Niego matka synów Zebedeusza ze swoimi synami i oddaj?c Mu pok?on, o co? Go prosi?a. On j? zapyta?: «Czego pragniesz?» Rzek?a Mu: «Powiedz, ?eby ci dwaj moi synowie zasiedli w Twoim królestwie jeden po prawej, a drugi po lewej Twojej stronie». Odpowiadaj?c Jezus rzek?: «Nie wiecie, o co prosicie. Czy mo?ecie pi? kielich, który Ja mam pi??» Odpowiedzieli Mu: «Mo?emy». On rzek? do nich: «Kielich mój pi? b?dziecie. Nie do Mnie jednak nale?y da? miejsce po mojej stronie prawej i lewej, ale [dostanie si? ono] tym, dla których mój Ojciec je przygotowa?».

Gdy dziesi?ciu [pozosta?ych] to us?ysza?o, oburzyli si? na tych dwóch braci. A Jezus przywo?a? ich do siebie i rzek?: «Wiecie, ?e w?adcy narodów uciskaj? je, a wielcy daj? im odczu? sw? w?adz?. Nie tak b?dzie u was. Lecz kto by mi?dzy wami chcia? sta? si? wielkim, niech b?dzie waszym s?ug?. A kto by chcia? by? pierwszym mi?dzy wami, niech b?dzie niewolnikiem waszym, na wzór Syna Cz?owieczego, który nie przyszed?, aby Mu s?u?ono, lecz aby s?u?y? i da? swoje ?ycie na okup za wielu».

«Nie wiecie o co prosicie. Nie do mnie jednak nale?y da? miejsce po mojej stronie prawej i lewej, ale dostanie si? ono tym, dla których mój Ojciec je przygotowa?»

Rev. D. Antoni ORIOL i Tataret
(Vic, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiejszy fragment Ewangelii ?wi?tego Mateusza daje nam wiele lekcji. Ogranicz? si? do podkre?lenia jednej z nich, która odnosi si? do absolutnego panowania Boga

nad histori?: zarówno tej odnosz?cej si? do wszystkich ludzi jako ca?o?ci (ludzko?ci), jak do ka?dej z grup ludzkich (w naszym przypadku, dla przyk?adu, rodziny Zebedeusza), jak i do ka?dego cz?owieka indywidualnie. Dlatego Jezus wyra?nie mówi im: «Nie wiecie o co prosicie» (Mt 20,22).

Zasi?d? po prawicy Jezusa Chrystusa ci, którzy zostali do tego przeznaczeni przez Ojca: «Nie do Mnie jednak nale?y da? miejsce po mojej stronie prawej i lewej, ale [dostanie si? ono] tym, dla których mój Ojciec je przygotowa?» (Mt 20,23). Nie ma w?tpliwo?ci, tak si? stanie. Mówi si?: «Nawet li?? na drzewie nie porusza si? bez woli Pana». A to dlatego, ?e Bóg jest Bogiem. Powiedzmy to równie? w odwrotnej kolejno?ci: gdyby tak nie by?o, Bóg nie by?by Bogiem.

Bior?c pod uwag? ten fakt, który w sposób nieunikniony nak?ada si? na wszelkie ludzkie warunki, nam ludziom pozostaje tylko akceptacja i kult (bo Bóg objawi? si? nam jako Absolut); zaufanie i mi?o?? w drodze (bo Bóg objawi? nam si? jednocze?nie jako Ojciec); ...a w ko?cu, co najwi?ksze i ostateczne: usi??? obok Jezusa (po prawej lub lewej stronie, ostatecznie to drugorz?dna kwestia).

Zagadka Bo?ego wybrania i predestynacji rozwi?zuje si? dla nas tylko przez zaufanie. Lepszy jeden miligram zaufania z?o?ony w sercu Boga ni? ca?a masa ?wiata naciskaj?ca na nas. W rzeczywisto?ci «?wi?ty Jakub ?y? krótki czas, bo ju? na pocz?tku tchn?? w nim wielki zapa?: pogardzi? tym co ludzkie i wspi?? si? na szczyt tak niepoj?ty, ?e natychmiast zmar?» (?w. Jan Chryzostom).

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«To tak jakby Jezus chcia? mi powiedzie?: mówicie mi o honorach i zaszczytach, a ja wam mówię o zmaganiach i udr?kach. To nie jest czas nagród» (?wi?ty Jan Chryzostom)

•

«Pokus? chrze?cija?stwa bez krzy?a o Ko?cio?a w pó? drogi, takiego który nie chce i?? tam, gdzie chce Ojciec, jest pokusa triumfalizmu. Chcemy zwycie?y? dzisiaj bez krzy?a, ?wiatowo, racjonalnie» (Franciszek)

•

«Odkupienie Chrystusa polega na tym, że "przyszł On... dał swoje życie na okup za wielu" (Mt 20, 28), to znaczy umiłował swoich "do końca" (J 13, 1), aby zostali wykupieni z "odziedziczonego po przodkach złego postępowania" (1 P 1,18).» (Katechizm Kościoła Katalickiego, nr 622)